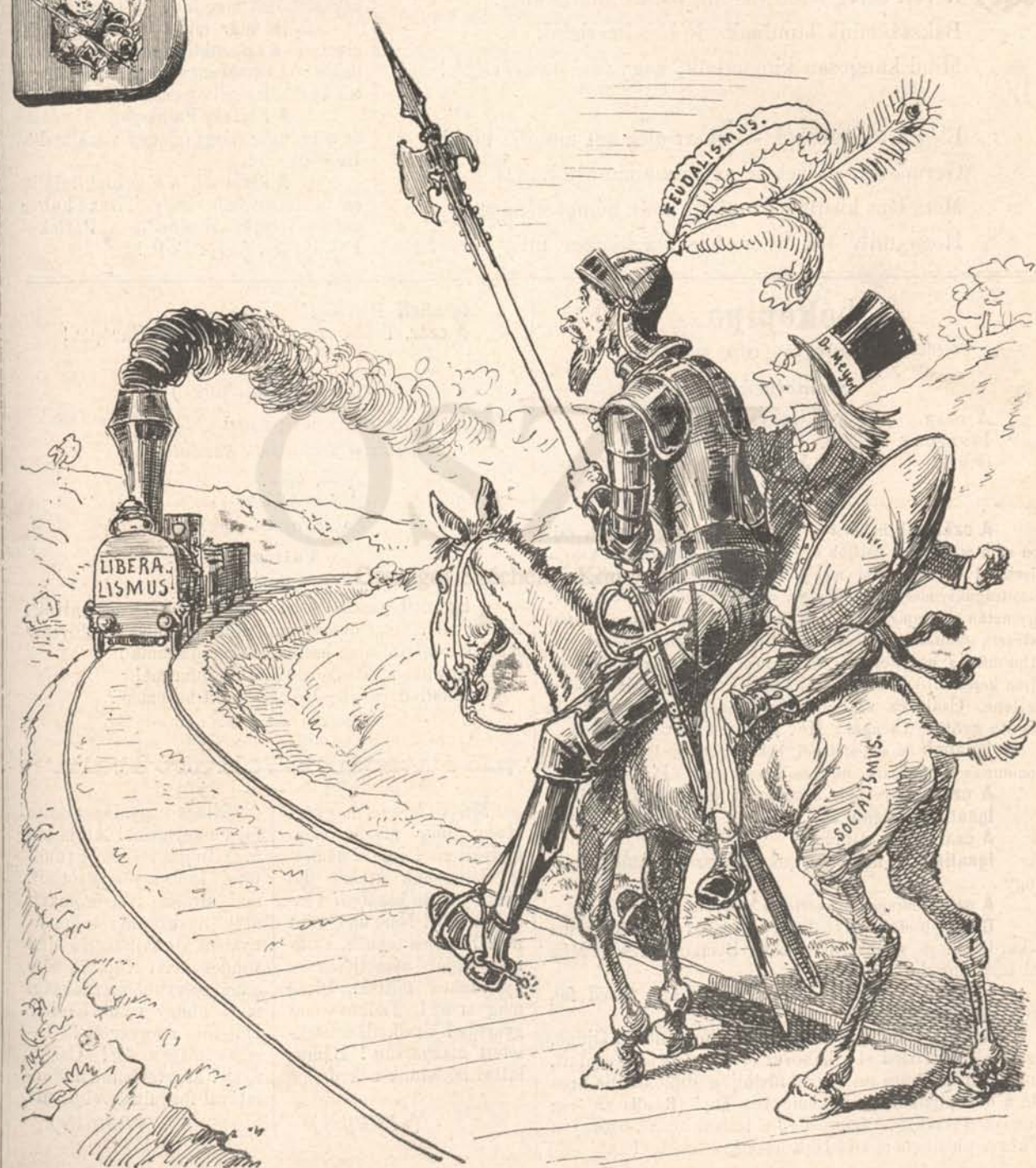

BORSSZEM JANKÓ

FEUDAL-SOCIALISMUS.

Prof. Meyer. Nos, grófi leventém, föl vagy segyverkezve? Most még csak kapj föl erre a paripára, — azután neki annak a modern szörnyetegnek! Állítsd meg és verd vissza!

E L É G!

SCHULVEREINNAK arczán a szégyen pirja ég.

A vert sereg hadd fusson, — a tüntetés elég!

Bakszászaink lapulnak, de jó németjeink

Mind hangosan kimondták, hogy: hű testvéreink!

Elég a tüntetésből, — mert még azt mondja majd

Germánia: »Vizet ez az én malmomra hajt;

Mert lám kisült — mutatja száz német népgyűlés,

Hogy mily' sok ott a német s a magyar mily kevés!

Apró hírek.

= **Mi a különbség** Bécs és Budapest között? A »Hoffmann meséi« operette a Ringszínházat feltűzelte, a népszínházat meg hidegen hagyta.

△ **Ha már minden privilegiumot** elvettek a szászoktól, egy megmaradt nekik: az összes magyarországi németek közül ők a privilegiált magyarfalók.

* **A Perlaky-Pállik** pöréből is csak az a tatuság, hogy minden viszátkodás Bécsből ered.

∞ **A közönség** oly rutnak találja ezt a huzavonát, hogy Kraxelhuber szavával csak azt mondja a Perlaky-Pállik-pöre, hogy: P. P.!

A békepipa.

— Törédék a »Panszlavisták« című komédiából. —

Személyek:

A CZÁR.	GORCSAKOFF FRAKKJA
IGNATIEFF.	EGY BERLINI HANG.
GIERS.	FÉLHIVATALOSOK

Gacsina.

A czár. (Uj kabátot ölt, de előbb megnézi zsebeit, vajjon nem rejtőzött-e beléjük egy nihilista. Aztán fogát akarja piszkálni de a fogvájó megelőzőleg kiadatik egy vegytani bizottságnak, mely megvizsgálja, vajjon nincs-e megmérgezve. Így aztán a fogpiszkálót csak másnap kapja kézhez. Aztán szivarra gyujtana, de a czárné kértére az adjutánszal szivatja el próbára s maga csak a füstjét nézi a másik szobából üveg ajtón keresztül.) Kellemes állapot! Pfü! Egy kis háboru kellene. Csak ez szabadít ki a hinárból Oxakoff ugyis régóta gyötör. (Csönget.) Hé! Ignatieff!

Ignatieff (a san-stefanói békekötésének Berlinben felbomlott esomóját iparkodik épen összehozni.) P'rancs!

A czár. Szeretnék katonásdit játszani Európával. **Ignatieff** Magam is.

A czár. Hát rajta!

Ignatieff. De nem vagyunk ám készen s attól tartok, hogy...

A czár (haragosan csörtet a kardjával.)

Giers (beleszalad) Jajaj! Felsőg! Ne csörtessen a kardjával, a szomszédszobában Bismarck alszik. Még fel talál ébredni.

ignatieff (megvetőleg.) Ne féljen, az nem ébred föl, mert sohasem is alszik.

A czár. Mindegy! Most már tudom mit csináljunk. **Ignatieff,** készítsd el a háborut és **Giers,** te meg ezalatt, hogy Európa észre ne vegye, füstölj a diplomácia orra alá a békepipából — de keményen ám! (Ráadja az öreg Gorcsakoff frakkját. Végignézi.) Jól festesz benne. Szörnyen békés a phisiognomiád! Illik neked rettenetes!

Ignatieff. Hehehe!

A czár. Tehát rajta! Bolondítsátok Európát!

Változás.

(Külgyminiszteri palota.)

Giers (rágyujt a békepipára.)

Musika **Officziózusok kardala.**

Béke, béke!

Áldott béke!

Sohse legyen vége!

Változás.

(Belügyminiszteri palota.)

Ignatieff (panszláv handsárt kovácsol.) Lärmázhattok! Addig melegitem a vasat amig ütöm. Jó, hogy a félhivatalosok kardalától nem hallani kovácsolásmat.

Egy hang (Berlinből.) Látlak hunczut!

Ignatieff (meglepelve.) Ki szólít nevemen?

— *Folytatása csak ezután lesz.* —

„Deutscher Schulverein“

Milyen faj ez a magyar! Hogy tudja magát megkedveltetni! Ime a németjei bomlanak utána. Ez aztán tud a házában rendet tartani! Nem ugy, mint mi élehetetlen csehek, akiknek saját németjeink a nyakunkra nőttek. Dicső magyarság! Lelkes magyarság! Uralkodásra született magyarság! Bámulattal hódolunk neked.

(»Politik.«)

Nincs gyalázatosabb faj a magyarnál! Alaposan meg tudja magát gyűlöltetni! Ime elnyomja tótjait, ami drága testvéreinket, akik a drótozás tudományában a civilizáció élén vándorainak. Képzhető-e annál nagyobb zsarnokság, mint ahogy velük bántik? Dölyfös magyarság! Pimasz magyarság! Czigányok! Megvetésünk undorlatával fordulunk el tőled!

(»Politik.«)

VÖRÖSHEGYY DÁVID UR KÉPTÁRÁBÓL.

Zsidók a pusztában.

Hajdan.

Most.

Dr. Johann Kaiserschmarn

Suttyomberky Dárius magyar honatyához.

Tisztelt kolléga!

Nagyon meg vagyunk ütdöve azon a sajtóságos imparlamentáris modoron, mely-lyel önök németjeikkel bálnnak. Mikor a »Deutscher Schulverein« nagyon helyes szempontból kiindulva segiteni akart szegény elnyomott testvéreinken, önök leiatták az egész magyarországi németseget és az így bekapott helótákkal tüntetéseket rendeztek az ő saját véreik ellen. Látom, hogy ön miképen tiltakozik kézzel lábbal e gyanusítás ellen. De ez nem gyanusítás, hanem — Riegerrel szólva — to jeszt faktum. Hiteles hireink vannak Steinacker és Wolf uraktól, hogy Tisza Kálmán 800,000 akó sört 400,000 akó bort és 200,000 akó pálinkát osztatott szét ingyen a Bánság és Szepesség németjei közt. Ily módon persze könnyü tüntetéseket rendezni! De a Schulverein efféle magyar eszközökhöz nem folyamodott. Mi csak ábéczés könyvekkel fogunk kapacitálni. Meglássuk, melyik az erősebb argumentum: Tisza Kálmán sere, vagy ami betűink. *A mi* — izen — *a mi* betűink! Mert én is tagja lettem a Schulvereinnek és mi el vagyunk határozva, hogy nem tágitunk. Kidobtak saját véreink? No csak azért is meg kell őket menteni! Épen viseletük mutatja, hogy fogyatékn van er-ikben a német vér. Friss, új, nagy német vért kell tehát beléjük csöpögtetni! És ezt meg fogjuk cselekedni.

A mi a második »kis delegációt« illeti, nem bánám ha Budapesten ejtenők meg. Egy részt, hogy térítsek önök közt, másrészt, hogy meggyőződjem róla, az önök hölgyei csakugyan úgy fogadják-e a kitűnőségeket, hogy a szoknyájukat megemelik előttük? Szörnyü látvány lehet, de kellemes.

Régi érzelmekkel

DR. JOHANN KAISERSCHMARN s. k.
Reichsrath, Delegirter és a Schulverein tagja.

Krajelhuber Tóbiás preschpurgi háziurnak okoskodásai.

— Czu tumm!

Dicségszi mokád esz a puapár nadziann, hogy i nálo nindzen sidó hecz. Fuadzsa! Hiszen a hexdi czüffillizadziann snemi snem múdatja joppan, mint asz audi szemadizmasz.

Hád otan a Berlinpa asz ündölligencz medrobolpa, mi dintedi gi lexedpen a hollodás? — itneg a sidó! Hoty Bédzs nem lehed negi elmaratni hádull: piszonyid a lekujap exembl a

herv. v. Schénererdull. Ék snem ógorjág elmórodni. Muszáin negig is hollodni. Midzsinálljág? Itneg a sidó! És mék asz a sedet Óroszuaszák izs, hoty Eiróba díszteletet mokánag gififjon, mid dzsöllexi? — otand izs itneg a sito! Tehád snemi snem piszonyid ereseppen a mótyor puaparsák, mind hoty ittend a herr von Isdottzy erellgedései mint, mint hijápo! Pizon, esz a lellges haszai brofét mekerdemellne, hoty legyen ety némed. És mekfogjunk mék érni asztat asz idé, hoty a nefid mekmótyorizáll nimedra, belldáull: Stöcklhuber, ami follna uty a fédi-ztelen Stöckernek, mint negem a lekrotyokóp szatizsfakczinn.

Csog üllen giládázszog vügaszdallhatnag asz enyim szomró gepli, ha ládom, hoty ety herr von Edel, amit ming kondolldung mindig a hexdi preschpurgernak, dintedi nem csog asz anti szemadizmasz, de mék a schulverein elen izs.

P. p.!

Vöröshegyi Dávid ur levele

t. cz. Tojáss Dániel kasznár urhoz.

Budapest, Palais Montrouge le 12 Avril.

Tojáss!

Milyen bujok fexenek magán, hogy nem váaszol a levélre mindjár? Kell nekem adig várakozni, amikor magának tetszi? Maga ugy jön nekem elő, mint ha volna ön az ur maga magától; pedig ön csak egy szolga én tölem. Az ilyent én nem hagyom magamnak tetszeni. Értve?

De kü önben is van nekem önre panasz. A jermekektől a pónik meg vannak nyirva

korta sörényre, a leib poripa én tülem nyirott farkó: hová lett a ló soeur? Há? Mi? Mért nem számolt be vele? Vagy talán a maga ronjos kanópéba gyogta bele? Magának muszaj fekődni ló soeur kanópén? Fő neveltek magát ló soeuruél? Maga nem nyoghat téhén soeurön? Egyáltalában mért nyoxik maga? Mért hever? Azért hüz tölem ki olyan nagy fizetést? Tojáss, vigyázzon!

A Bendegozkámát jól be excerciroznak a nyeregbe ülni. Akarom, hogy legyen egy igazi saloureiter.

És micsoda köldeményt köldöt maga husvéti tojásoknak a nemesi jermekeknek? Záp tojásokat? A Zoltánkám meg is evett belüle két dorob, és lette töle olyan beteg hogy professeurt kellett hini hozzá, ami külön költség. Olyan foróságban volt az urfijjam hasa, hogy szinte ballottam már benne sipogui az uj csirkéket! Szerencse, hogy az a fiam nem az én lányom, különben már az egész városba janósították volna.

Itt a feu városban most van egy csoda állat vis á vis én tölem: egy diceneau autoritát, egy Shakespeare a sertésektől! Tojáss, hogy maga nem tud ilyent létre

hozni! Mért nem hízik a diceneau én tölem is enyire? Ide zárva köldöm magának a cabinet photographiet. Igazi staatsmann egy diceneautól!

Rámáztasson be és minden etetésnél mutasson meg a hízóknak, hogy vegyenek példát róla és a vemhasu disznók jól megnézzék, hogy rá feledkezhessenek. Talán lehetne őszbe rendezni egy expositiont mikor kevesebb lesz a do og és maga feljöhethé ő velök mint impresario.

Egy agodalmas hirt hallottam: hogy a maga új tojtató syst-mje által a tyúkok elkezdének strikolni. Magának legyen gondja rá, hogy a kakasok sűrűn dobjanak oda a zsebkendőt a hárem tyúkoknak és ők nekem tojjanak. Mert én nem török az én nemesi birtokomon semi ellenkódácsolást, kivéve ha lent van az én nagyságos nőm. No ja! Még az hiányzik, hogy legyen külön tyúkvélemény. De ugy van az, ha okoskodik egy tojás. Érti maga eztet az aperçut? Hysterikus tyúkok! Valóban grosszartig!

Az öreg Boris béresnőt pedig rendeljen ki tyukbábának.

A múlt este, mikor nyögöttem a kanopéu — nekem szabad! — és főjtam az arany pl-fondomra a drága füst caricakat — nekem lehet! — (Mamzer Üpmann Flor N° 1:) jototta nekem az eszembe egy hochgenial gondolat, a mi fogja alkotni, egy új korszakot a mezőgazdaságban, egy új epocht a takarmány takarításban és a monka erő nevelésben. Sikerült az én sys-

témem által kifundálni egy reformt, amit a maga hohenheimi tudománya még csak nem is merte álmódni. Hogy t. i. a szántásnál spóroljunk ezentul a takarmányt és az állatnak mégis legyen mindig kedve dolgozni, történjen a következő: befogat az ekébe a bikát és eléjbe a tehén et, ami által a bika mindig fog menni a tehén után és így megtörténik a legolcsób szántás. No Tojáss, mikor villámlott meg magában ilyen idée? Láthatja ebből, hogyha én nyoxom is, mégis dolgozok. Hába, mint mondja a nagy poét: beatus ille qui proconsul negotiation emeli a birtok értékét. De eztet maga nem ért.

Hogy magának szerezzek egy örömet, copieba köldöm meg magának azt a két nobel képet, a mivel a husvéti ünnepre megleptem magamat: »Zsidók a pusztában hajdan,« és a »zsidók a pusztában most.« Sok pénzemet kostál — de knoblesse knoblige, szokot mondani az én halhatatlan tatám, amivel vagyok a maga kegyes uraság

DAVID v. VÖRÖSHEGYGY.

P. s. Az Agnest nekem két hét alatt férhez adjon, ha maga veszi is el. Már elég volt! Rámáztasson meg ötet is.

v. Fűntebby.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentiús.

— A bölcsészén még a jogásznadrág is tandijmentesen áll.

— A valódi jogász mindent elfogad visszaadás nélkül. Csak a gorombaságot, meg a csókot nem.

— A jogász *beszszere*, a medikus *blindel*, a patyikus *kever*, csak a filozopter *kibiczol*.

— Mikor Schnierer helyett a kis Guszti professzor jön be czenzeálni, ugy érzem magam, mint mikor két 7-esre két 8-as jön: t. i. leforrázva.

— A mig kurizáltam a Miczi trafik frájlának, addig csak szimpla virginiával prezentelt meg: de a mióta szerelmet valottam neki, azóta regalitással regaliroz ez a regie-beli regina.

— Az se volt rosz, amikor a »Függetlenség« egy ujdonságot közlött a multkoriban, hogy: »Nagel Ottó ur szivar tözsdéjében egyik munkatársunk a multkor szivart vásárolt, eközben tárczájából észrevétlenül egy ötforintos bankót kiejtett, amit csak másnap vevén észre, visszament és ime a derék és becsületes segédek munkatársunknak vizszaadták a megtalált 5 forintot. stb stb.« — Én a világért sem kételkedem a Nagel-féle trafikos segéd urak becsületelességében, hanem már abban de nagyon, hogy a »Függetlenség« egy munkatársának egyszerre egy igazi 5 forintos bankója volna és ha elvesztené, csak másnap venné észre. Ebben Tamás vagyok: kövérebb mint Vécsey s kopaszabb mint Péchy.

A JÓ GORCSAKOFF.

Gorcsakoff. Ejnye, ejnye, — no lám! Most tudom csak meg, hogy én kancellár voltam. Ó, az a jó csár! És fölment a további fáradozástól! . . . Köszönöm!

A „Borsszem Jankó” tárczája.

Multságok.

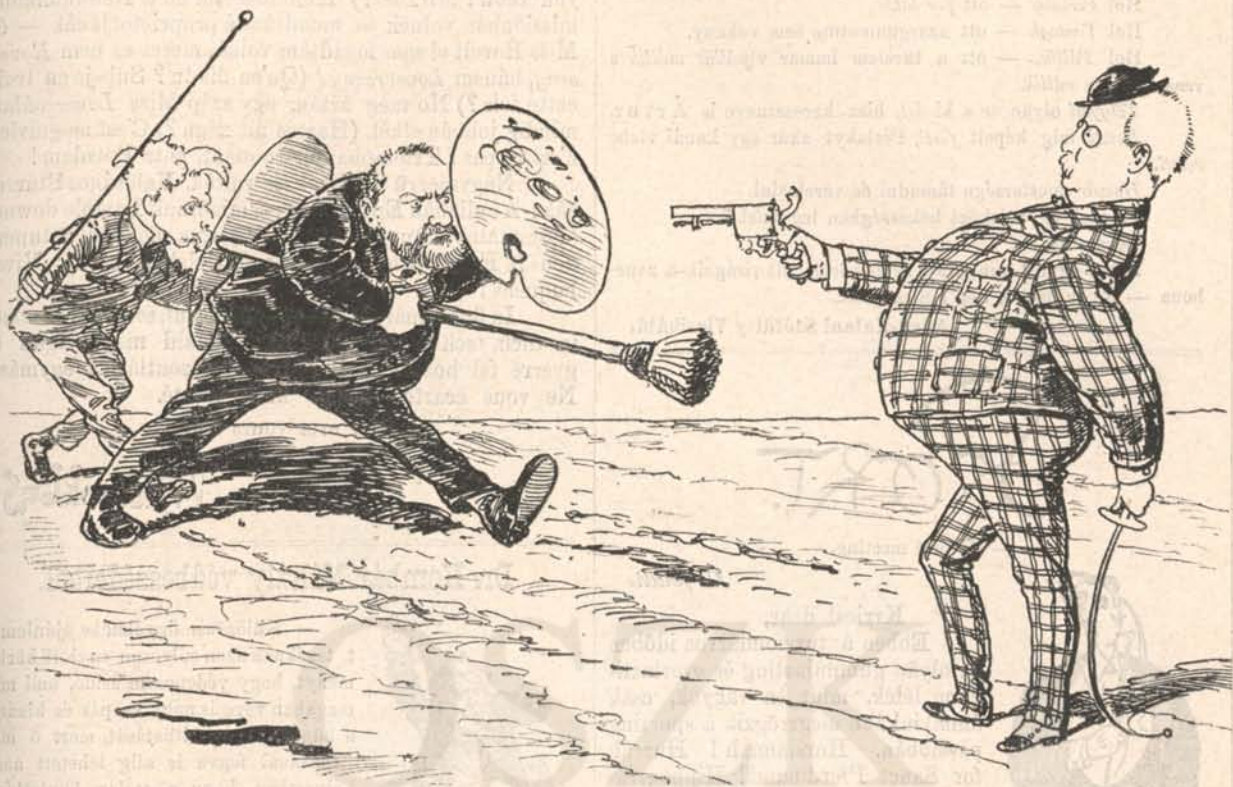
— A »Kegyetkérés« legsajátabb tudósításai. —

(Fényes estély Endreffy Szaniszló grófnál.) A főrangú körökkel való kitünő összeköttetéseinknél fogva abban a kellemes helyzetben vagyunk, hogy minden nagyuri muriról pontos és részletes tudósítást adhatunk. Endreffy gróf egyik kuktájától szives meghívást kaptunk a mult napok egyikén a ma este megtartott fényes estélyre. Tudósítónk már délután 4 óraker megjelent a grófi palotában, hova őt, mint afléle bizalmas vendéget, Zsuzsi k. a. (jobbán Susanne) a kedves pesztra a hátulsó kapun eresztette be. Hogy a grófi családnak szánt kedves meglepetés előre el ne rontassék, Zsuzsi őt a hátulsó csigalépcsőn vezette föl s az estély megkezdéseig egy kis kabinétet bocsátott rendelkezésére, melyben a butorzat legjelentékenyebb darabja,

akár a mi szerkesztőségünkben is, egy papiroskosár volt, bár ha kisebb a miénknel. Képzeltetni tudósítónk örömet! Zsuzsi nem sokára egy öltözet ruhát nyujtott be az ajtón. Tudósítónk csak most tudta meg, hogy a multság, melyre meghivatott, jelmezestély. A Zsuzsi nyujtotta jelmezben tudósítónk egy grófi lakájt ábrázolt a XIX. századból. Esti 10 óraker lépett be tudósítónk a fényesen világított termekbe, melyekben már a fővárosi arisztokrácia színe-java jelen volt. Tudósítónk kitünően játszott szerepét, mely néki a jelmezzel együtt kiosztatott. Sürgött-forgott, jött-ment, a mint parancsolták.

A menu, melyet holnapi számunk tárczájában közlünk, kitünő volt s tudósítónk bőven részesült illatában, ugy szintén sokat értett meg a német és francia nyelven folytatott beszélgetésből is. Rajta kívül még számos notabilitás volt jelen. Hajnal felé az ugynevezett soupercsárdás alatt ő is járta a kis Susanne-nal, de nem a teremben, hol nagyon meleg volt, hanem a távolabb eső csiga lépcsőnek hűs alján, hová Berkesnek tánczra perditő zenéje elég jól elhallatszott. Hogy a succulens ételk

PERPATVAR.

P—ky. És ezek a boldogtalan mázolók ilyen fegyverekkel mernek támadni az én argumentumaim ellen!

maradékából még mindig tellett opulens vacsora, az magától értetődik.

Valóban, az újságíró öntudatás lapja tekintélyét a közönség előtt misem emeli inkább, mint ha megengedtetik neki is, hogy az arisztokracziával egy fődél alatt mulathasson és jól lakhassék. Az a régi kor tehát, midőn a journalistában csak holmi rátartós proletárt láttak, szerencsésen elmúlt. Ideje is, hogy a különféle osztályok mentül jobban surlódjanak egymáshoz.

Ime, a sajtónak demokratizáló hatásának egy új diadala!

(Előleges jelentések.) Báró *Farmathryngli Oszkár* urnál holnap este gyermek-bál lesz. *Jasmin*, a báró komornyikja, biztosította tudósítónkat, hogy elbujatja a mulatság tartama alatt a kandallóban, melyet már nem fűtenek, a honnan az egész mulatságot kényelmesen áttekintheti. Erről a mulatságról is lesz pontos tudósításunk, esetleg vezéreznikünk. — *Fiatalkoraink* holnap a rákospalotai vendéglőben jelentelen muczi-bált fognak rendezni. Tudósítónk ott lesz. Pontosabb részleteiről táviratokat kapunk.

Börzeviczy W. M. élczei.

— Ilyen jó esztendeje még nem volt a delegáció-ónak! A most megszavazandó 25 millióval együtt 33 millióval járulunk a deficit szaporításához. És még azt mondják, hogy a delegáció fölösleges intézmény. (*Unmaaszgöbläch!*)

— Hogy meg fogjuk-e szavazni a 25 milliót? Abban semmi kétség. Odadobjuk a boszniai örvénybe és elmondjuk Schillerrel: *Seid verschlungen Millionen!* (*Nur klassisch!*)

— Az a Csiky mégis nagy mester! Előbb »Kaviárt« ad a közönségnek, hogy előkészítse a »Szép lányok«-ra. (*Eu, wue schlüpfri!*)

— Ha én Efvának volnék, nem adtam volna a »Hoffmann meséit«. A Ringtheater elégett nála, a népszínház meg szintén abbrennolhat. (*Nücht soll üch eun Cassandrus seun!*)

Nomina - omina.

Hol *Perlaky* — ott *per lakik*.

Hol *Vastagh* — ott azargumentum sem vékony.

Hol *Pállik*, — ott a türelem hamar elpállik mállik s veszekedésre vállik.

Tölgyesi olyan ur a ki árt, hisz keresztneve is Ártur.

Feszi míg képeit *festi*, *Perlakyt* akár egy kanál vízbe veszi.

Huszár mestersége támadni és verekedni.

És ezek egymásközt békességben legyenek?

Lehetetlen!

A hol együtt van ennyi képzőművész, ott virágzik a zenebona — de az ügy, a kép s a művész.

Nagy-Kalaui Szófütyü Viczbáld.

SPORT.

— Távászi meeting. —

Ce jeuú.

Kricsi dear,
Ebben á turrfondárros időben áz olyan gummilasting és everlasticum lélek, mint én vágyok, csak ánnál inkább megrögzik á sporting passióbán. Horsiannah! Hurrah for Sanct Pferdinand! Hippogrráfikus hoppoziczióban vágyok á diderrgő plebssel, mely gyálog eviczkél ki á turrfrá, há ugyan eviczkél; — nekem Steeple chase, neki Stiefel-Chaise. (Capital anagramm, by

Jingo! Söt anakilogramm, hein?)

Hát hóbán futtáltál-e márr? Merrt kevés hijjá volt ám, hogy nem hávázott. »Agence H a v a s« mint Rrennbureau! Háháhá, that costs me a Hihih! Képzeld csak, há á ló mind simli volná á hótól! Isteni tableau, lepinalgálni váló... egy K u p e t z k y n e k perrse, ... ez áz egyetlen piktorr, áki porrtfáig... Apropos! Á nágy hidegben ászondjá nekem áz á kis comtesse Muczeline de son petit air imperturbabylonique, hogy márr viszket á hátá á sok borszózástól, vákárrjám meg. Qu'en dites-vous? Perrse hogy megvákárrtám, pedig nem is vágyok Wackerow titkár. Tudod bárrátom, áz á kis lány olyan sans gène, minhá tegnáp nyerrete volná meg á Saint-Génois sorsrjegyek haupttrefferjeit. Meg is mondtám neki s ez á vicz forrnidábilíózus hátásu volt.

Egyá'talán nágyon en veine voltám. A »Kisbábá« futott. Kérrdem Muckerrlt — our good Moucq, you know — hogy mi á különbség Kisbábá és Gűlbábá közt? Perrse nem tudja. No hát áz, mondom, hogy Kisbábá csak egy lófárrku, Gűlbábá pedig hárrrom lófárrku básá lehetett volná. Étonnifiant, ugy-e? Mortificieux, is it not? ...

Hát még á mit »Miss Rovel«-rre mondtám, ámikorr elbukott! »That is a real Miss-Fortune!« (Misfortune you know! Mirxtes?) Különben há én á Nennunxkommissiónbán volnék — mondtám á proprietorjánák — én Miss Rovel el sem fogádtám volná, merrt ez nem Rovel-seny, hánem Loverrseny! (Qu'en dis-tu? Suis-je en train cette fois?) No meg áztán, egy szép Miss Lover nálam mindig jobbán elkél. (Hastas nit xégn?) C'est magnivicz, n'est-ce pas? Triomphanpharonnant, potz Potsdam!

Nágyzerrü bukások is voltak. Valóságos Sturrdzák! Angliában Epsom-downs, minálunk Tumble downs! (Bámulatos! Stupidous!... ákárrom mondáni: stupendous!) Egad, what a Baron Witzleben I am! Vivat buquens!

In fine Finály, Kriccest of mi soul, serrvus! Tschau in dich, tschau um dich! Bundifikáld meg mágád és gyerre fel hozzánk! Bei Makao viszontlájtuk egymást. Ne vous écartez pas de notre écarté.

For ever yours truly

WONOKLÉJ.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Különösen figyelmébe ajánlom a t. tszéknek azon súlyosan enyhítő körülményt, hogy védezcem zsidó, ami már magában véve is nagy csapás és kizárja a büntett beszámíthatását, mert ő már vallásánál fogva is alig lehetett azon helyzetben, hogy a család büntettéről teljesen tiszta fogalmat szerezhesen.

— Balog János védezcemet terhelő köz-szemérem elleni vétség vádjára nézve, kérem a szakértők kihallgatását.

KATHEDRAI BÖLSESSÉGEK.

— Én kegyeteknek beszélek, tehát cselekszem; kegyetek engemet hallgatnak, tehát szenvednek.

— Midőn a vagyoni élet a bírás szempontjából indul ki, nagy különbség van az ingó és ingatlan közt. Más hatalommal tartok a kezemben egy kalapot, mint egy házat.

— Kimegyek a kertbe, látok különböző fákat. Ezen fákat megkülönböztetem egymástól, megkülönböztetem önmagamtól; ami csak úgy történhetik, ha a fákat megkülönböztetem egymástól is, önmagamtól is.

Tanár. Mikor kell a szónoknak a legnagyobb szünetet tartani?

Tanítvány. A beszéd végén.

VIDÉKI TROMBITA.

Thaly ho Debreczenben.

— Mutációs zöngemény ismert nóta szerint. —

1. Ha bukkik.

Mázsa harang harminczkettő, de toronyba vörösebe
Mandátum Thalynek meg vagyon a ki repedt.

Gyász, — pottyán Bottyán, — botrány Val könnye az égből:
Országház, gyere be, nem lehet ám a kapun.

2. Ha megválasztják.

Mázsa harang harminczkettő, de toronyba vörösebe
Debreczen a többség, kongata, kapta Thaly.

Val, — pottyán, — Bottyán az egekből könnye öröm nagy:
Országház a kapun megvagyjon a be szabad.

(Ntbn. A kit t. előfizetőink közül e distichonokat képes logice összerakni, annak Borsszem Jankó 100 aranyat utalványoz. 1000 aranyat utalványoz azonban annak, a ki a logikai sorrendet képes Thaly Kálmán programbeszédében fölfedezni. Utalványunkat kifizeti a debreczeni nagy harang.)

Thaly Kálmán Debreczenben.

Megérkezés a haza szívében: 3 óra 10 perc délután.
A vonat berobog a Rákóczy-induló-házba s bámultában megáll.

*

A pályaudvar előtt.

1. omnibus-kocsis. Tessék a „Koronába.”

Thaly. Soha, míg a koronát oly tanácsosok környezik,
mint Tisza Kálmán.

2. omnibus-kocsis. A »Bikába« méltóztassék!

Thaly. Nem mehetek egy épülő alkotmányba.
Nekem a régi kell.

3. omnibus-kocsis. Gefällig zu „Jónász”?

Thaly. Még az se elég köser!

Thalygások kara. A „Fehér lába” tessén meg-
szállani!

Thaly. Az a! Fehér ló! Őseink is ilyenén váltottak
hazát. In hoc signo vince! Előre! Éljen Rákóczy!

(A Rákóczy-induló hangjai mellett bevonul.)

*

A beszéd.

»A nép szava Rákóczy szava. Rákóczy szava a nép
szava. Éljen Debreczen! Éljen a magyar szabad Debreczen!
Éljen a szabad magyar Debreczen! (Emelkedett hangon.)
Mert a magyar Debreczen szabad s a szabad Debreczen
magyar. Szabad Debreczen, ha magyar; s magyar Debreczen,
ha szabad. Éljen a szabad magyar és magyar szabad Deb-
reczen!«

A megindulás e lelkes szavakra le nem történetirható.

200 thalygás abrakos tarisznyákba hullatott könyvek-
kel indul a református főiskola udvarába, mely előttök a terra
incognita, vagy legalább is a terra paluster.

Thaly most belép a váróterembe — a hivek meg
a sárba.

Éljen Rákóczy!

*

A beszéd alatt.

1. ső czivis. Hallja komé, miért beszél ez a Thaly annyit
a hadügyről?

2. ik czivis. Azért komám, mert ő a Rákóczyak,
Bottyánok és Károlyiak generálisa.

*

A banket.

A zabra kiéhezett thalygásoknak estve 8 órakor királyi
tábla volt felterítve: Ettek, ittak, hittek, vettek s vittek; de
nem tettek.

CSODABOGARAK.

— Magyar szépirodalmi styl. —

Azt hiszem, mindenkinek, aki őszinte pártolója a hazai
irodalomnak, kötelessége az abban előforduló, szemet szuró kurio-
zus ostobaságokra — borsszemjankósan mondva: csodaboga-
rakra — amint lehet, rámutatni.

Én a »Magyarország és Nagyvilág« 12-ik számából a »Pün-
kösi királyság« című cikket — bizonyos »Rengei Mylandere-
től, ajánlom a »B. J.« bogarászáinak figyelmébe.

Idézek egyes mondatokat:

»Dobsiné egész valóban elájult, a jegyző urat, ha egy kissé
erősebb testalkatú, bizonynyal a guta úti meg ijedtében. Mert az
idő lefolyásával szíve mindkét kamrája Linka kisasszonyt tar-
talmazá...«

»Nagyon fájt neki a játék, mit szívéből űztek, tehát kapta
magát s egy szép reggelen hült helyét találták neki is meg a Csil-
lagnak is.«

»Míntha Menczi távozásával összeesküdtek volna az összes
elemek, még pedig a gonoszok.«

»Már a szint is, hol addig Topsis ütötte fel laktanyáját,
tele hordta szalmával s a színi falragaszokat lekapargatta tövig.«

»Ugy nyakba borultak egymásnak, hogy szájátva nézte a
korcsmáros e jelenetet.«

»No aztán együtt meg is vacsoráltak s örök dlandódságot
esküdtek egymásnak.«

»Két heti játék után volt 80 forint 26 krajczárjuk kerek
sommában.«

»Addig is jól esett ezen gimnasztikai kenyérkereset, mely
mindenütt megálta helyét.«

»Linka kisasszony ismét hadütrveket készít fekete csipkéj-
vel (így) és szemével — higgyük, jobb remény nyel, mint a
multkor.«

És ez három tömör közleményen át így megy szaka-
datlanul!

K. L.

*

— Költői Jmledvény. —

Gaál Hermán k. a. kedvelt művésznök jutalomjátékára.

Esőként hull s hirdeti művészeted,

(E nyomtatvány) Deborah s neved.

Elismerési szellemed bír.

Don Carlosban ragyogtad

Desdemona talentumod;

Taps és babér mellyel kínálunk

Fogadd el, s mint rabjaid hodolunk.

Arad, 1882. Márczius hó 23-án.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

R. I. A megemlékezést szíve-
sen vettük. Mért nem sürűbben! —
P. B. Becses röpiratát vettük.
Igen jól mulattunk rajta. Köszö-
net! — Commentator. Nem min-

tája az a magyar stylenek, de a sok ministerialis csodabogár közt ez
még a legesekélyebb. Félre magyarázni bármit lehet. — Co By.
Az elsőt megrajzoltatjuk. — Camillus. A magyar értelem meg
van mentve; de annál sanyarubb a franczia. Hol hallott, látott
valaha ilyen franczia szót: »d' chaque, poque, panque?« — Sz. M.
Nevezetes ásatag. Megjelen. — Sonata. Jól hangzik, a reped
jeles. Földerülnek a jövő évi »Csu tumm ts«-naptárban. — E. G.
Nincs éle. — F. J. Az első beválik s annak meg is nyitjuk a hal-
hatatlanság kapuját. — F. B. Besoroztuk. — N. Kna. Mind a kettő
jeles. Földerülnek a jövő évi »Csu tumm ts«-naptárban. — E. G.
Bukovainak lelkén sok bűn száradhat, de ilyen pogány verset még
sem követett el soha. — Stngfr. Jobbára mulatságosak. Folytassa. —
F. R. Nagyon ügyesek. — Több kéziratról a jövő számban.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS

1882. márczius 23. napján